

ДЕЛЕГИРАН РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2015/62 НА КОМИСИЯТА**от 10 октомври 2014 година****за изменение на Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с
отношението на ливъридж****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 ⁽¹⁾, и по-специално член 456, параграф 1, буква й) от него,

като има предвид, че:

- (1) Отношението на ливъридж, изчислено в съответствие с член 429 от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да бъде оповестявано от институциите от 1 януари 2015 г. нататък, като преди тази дата на Комисията е предоставено правомощието да приеме делегиран акт за изменение на мярката за експозицията и за капитала при изчисляването на отношението на ливъридж, с цел коригиране на всички недостатъци, установени въз основа на отчитането от страна на институциите.
- (2) Установени са различия при отчетените отношения на ливъридж, посочени в член 429, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, дължащи се на различно тълкуване от страна на институциите на нетирането на обезпечението в сделки за финансиране с ценни книжа и в репо сделки. Тези различия в тълкуването и отчитането бяха разкрити вследствие на доклад с анализ, публикуван на 4 март 2014 г. от Европейския банков орган (ЕБО).
- (3) Като се има предвид, че разпоредбите в Регламент (ЕС) № 575/2013 отразяват изискванията по Базелските стандарти, намерените решения за недостатъците на правилата от Базел също са подходящи с оглед на премахването на съответните недостатъци на относимите разпоредби в посочения регламент.
- (4) Базелският комитет прие на 14 януари 2014 г. текст на ревизирани правила за отношението на ливъридж, съдържащ по-специално допълнителни измервания и споразумения за нетиране, отнасящи се за репо сделките и сделките за финансиране с ценни книжа. При привеждането в съответствие на разпоредбите на Регламент (ЕС) № 575/2013 относно изчисляването на отношението на ливъридж с международно приетите правила следва да се обърне внимание на различията в тълкуванията, от страна на институциите, на нетирането на обезпечението в сделки за финансиране с ценни книжа и в репо сделки, и също така да се подобри съпоставимостта в международен план, както и да се създадат равни условия на конкуренция за институциите, които са установени в Съюза и извършват дейност в международен план.
- (5) Клирингът чрез централни контрагенти съгласно основния модел, който обичайно се използва в Съюза, създава двойно отчитане на ливъриджа в мярката за експозиция на институция, която действа като клирингов член.
- (6) Клирингът при сделки за финансиране на ценни книжа, особено репо сделки, чрез квалифицирани централни контрагенти (КЦК) може да донесе предимства, като процедури за многостранно нетиране и устойчиво управление на обезпеченията, които да укрепят финансовата стабилност. Следователно трябва да бъде разрешено нетирането на паричните вземания и задължения по репо сделки и обратни репо сделки чрез един и същ КЦК.
- (7) Репо сделки, които могат да бъдат прекратени по всяко време, при условие че е договорен срок за уведомяване за обратно изкупуване, следва да се считат за равностойни на сделки с изрично определен срок до падежа, равен на срока за уведомяване за обратно изкупуване, и „същата изрично посочена дата за окончателен сетълмент“ следва да се счита за спазена, така че тези операции да са допустими за нетиране на парични вземания и задължения по репо сделки и обратни репо сделки със същия контрагент.
- (8) Преразгледаното отношение на ливъридж следва да доведе до по-прецизно измерване на ливъриджа и следва да служи като пропорционално ограничение срещу натрупването на ливъридж в институциите, установени в Съюза.
- (9) Отчитането на отношението на ливъридж в края на тримесечния отчетен период, вместо отчитането въз основа на средна стойност за тримесечие, води до по-добро съгласуване на отношението на ливъридж с отчитането, свързано с платежоспособността.

⁽¹⁾ OBL 176, 27.6.2013 г., стр. 1.

- (10) Използвайки брутни условни стойности за инструментите за кредитна защита, издадени от дадена институция, отразява ливъридж по начин, който е по-подходящ в сравнение с използването на метода на пазарната оценка за тези инструменти.
- (11) Обхватът на консолидацията за изчисляване на отношението на ливъридж следва да бъде приведен в съответствие с регламентирания обхват на консолидация, използван за определяне на рисково-прегледените капиталови съотношения.
- (12) Измененията, въведени с настоящия регламент, следва да доведат до по-добра съпоставимост на отношенията на ливъридж, оповестявани от институциите, и следва да допринесат за избягване на подвеждането на участниците на пазара по отношение на реалния ливъридж на институциите. Ето защо е необходимо настоящият регламент да влезе в сила възможно най-скоро.
- (13) Поради това Регламент (ЕС) № 575/2013 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 575/2013 се изменя, както следва:

- 1) Член 429 се заменя със следния текст:

„Член 429

Изчисляване на отношението на ливъридж

1. Институциите изчисляват отношението си на ливъридж съгласно методологията по параграфи 2—13.
2. Отношението на ливъридж се изчислява, като мярката за капитал на институцията се разделя на мярката за обща експозиция на тази институция, и се изразява в проценти.

Институциите изчисляват отношението на ливъридж към отчетната референтна дата.

3. За целите на параграф 2 мярката за капитал е капиталът от първи ред.
4. Мярката за обща експозиция е сборът на стойностите на експозициите по:
 - а) активите, посочени в параграф 5, освен ако са приспаднати при определянето на мярката за капитала, посочена в параграф 3;
 - б) дериватите, посочени в параграф 9;
 - в) надбавките за кредитен риск от контрагент за репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които представляват задбалансови позиции, посочени в член 429б;
 - г) задбалансовите позиции, посочени в параграф 10.
5. Институциите определят стойността на експозицията по активите, с изключение на договорите по приложение II и кредитните деривати, в съответствие със следните принципи:
 - а) стойностите на експозициите по активите са стойностите на експозициите в съответствие с член 111, параграф 1, първо изречение;
 - б) закупено физическо или финансово обезпечение, както и гаранции или редуциране на кредитния риск не се използват за намаляване на стойността на експозицията по активите;
 - в) заемите не се нетират с влогове;
 - г) репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки не се нетират.

6. Институциите могат да приспадат от мярката за експозиция, посочена в параграф 4 от настоящия член, сумите, приспаднати от базовия собствен капитал от първи ред в съответствие с член 36, параграф 1, буква г).

7. Компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да не включва в мярката за експозиция експозиции, които могат бъдат третирани съгласно предвиденото в член 113, параграф 6. Компетентните органи могат да предоставят това разрешение само ако са изпълнени всички условия, изложени в член 113, параграф 6, букви а)–д), и когато са дали одобрението, предвидено в член 113, параграф 6.

8. Чрез дерогация от параграф 5, буква г) институциите могат да определят стойността на експозицията на парични вземания и парични задължения по репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки с един и същ контрагент на нетна основа само ако са изпълнени всички следни условия:

- а) сделките са със същата изрично посочена дата за окончателен сетълмент;
- б) правото на прихващане на дължимата сума към даден контрагент със сумата на вземането от този контрагент е правно изпълнимо във всеки един от следните случаи:
 - i) при обичайните условия на стопанска дейност;
 - ii) в случай на неизпълнение, неплатежоспособност и несъстоятелност;
- в) когато контрагентите възнамеряват да извършат сетълмент на нетна основа или едновременно, или когато сделките подлежат на механизъм за сетълмент, водещ до резултат, който е функционално равностоеен на нетен сетълмент.

За целите на първа алинея, буква в) механизъм за сетълмент води до резултат, който е функционално равностоеен на нетен сетълмент, ако на датата на сетълмента нетният резултат от паричните потоци по сделките в рамките на този механизъм е равен на единичната нетна сума по нетния сетълмент.

9. Институциите определят стойността на експозицията по договорите, посочени в приложение II, и на кредитните деривати, включително такива, които са задбалансови позиции, съгласно член 429а.

10. Институциите определят стойността на експозицията по задбалансовите позиции, с изключение на договорите, изброени в приложение II, кредитните деривати, репо сделките, сделките по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакциите с удължен сетълмент и маржин заемните сделки в съответствие с член 111, параграф 1. Институциите обаче не намаляват номиналната стойност на тези позиции чрез специфични корекции за кредитен риск.

В съответствие с член 166, параграф 9 когато даден ангажимент се отнася до продължаването на друг ангажимент, се използва по-ниският от двата конверсионни коефициента, приложими за съответните индивидуални ангажименти. За стойността на експозицията по задбалансовите позиции с нисък риск, посочени в член 111, параграф 1, буква г), се определя долна граница, равна на 10 % от номиналната им стойност.

11. Институция, която е клирингов член на КЦК, може да изключи от изчисляването на мярката за експозиция експозиции по търговско финансиране към следните елементи, при условие че посочените експозиции по търговско финансиране са обект на клиринг чрез този КЦК и едновременно с това отговарят на условията, предвидени в член 30б, параграф 1, буква в):

- а) договори, изброени в приложение II;
- б) кредитни деривати;
- в) репо сделки;
- г) сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки;
- д) трансакции с удължен сетълмент;
- е) маржин заемни сделки.

12. Когато дадена институция, която е клирингов член на КЦК, гарантира пред КЦК изпълнението на клиент, който сключва пряко сделки с деривати чрез КЦК, тя включва в мярката за експозиция експозицията, произтичаща от гаранцията, като експозиция към дериват към клиента в съответствие с член 429а.

13. Когато националните общоприети счетоводни принципи признават балансово активите, предмет на доверително управление, в съответствие с член 10 от Директива 86/635/ЕИО, тези активи могат да бъдат изключени от мярката за общата експозиция, ако отговарят на критериите за непризнаване, предвидени в Международния счетоводен стандарт 39 (МСС 39), приложим съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002, и когато е приложимо, на критериите за изключване от обхвата на консолидацията, предвидени в Международния стандарт за финансово отчитане 10 (МСФО 10), приложим съгласно Регламент (ЕО) № 1606/2002.

14. Компетентните органи могат да разрешат на дадена институция да изключи от мярката за експозиция експозиции, които отговарят на всички следни условия:

- а) представляват експозиции към субект от публичния сектор;
- б) третиран са в съответствие с член 116, параграф 4;
- в) произтичат от влогове, които институцията е правно задължена да предаде на субекта от публичния сектор, посочен в буква а), за целите на финансирането на инвестиции от общ интерес.“

2) Вмъкват се следните членове 429а и 429б:

„Член 429а

Стойност на експозицията по деривати

1. Институциите определят стойността на експозицията по договорите, посочени в приложение II, и по кредитните деривати, включително такива, които са задбалансови позиции, съгласно метода по член 274. Институциите прилагат член 299, параграф 2, буква а) при определянето на потенциалната бъдеща кредитна експозиция на кредитни деривати.

При определянето на потенциалната бъдеща кредитна експозиция на кредитни деривати институциите прилагат посочените в член 299, параграф 2, буква а) принципи за всичките си кредитни деривати, а не само за онези, които са включени в търговския портфейл.

При определянето на стойността на експозицията институциите могат да отчетат ефектите на договорите за новация и други споразумения за нетиране в съответствие с член 295. Не се прилага кръстосано нетиране на продукти. Независимо от това, институциите могат да нетират в продуктовата категория, посочена в точка 25), буква в) от член 272, и кредитните деривати, когато те са предмет на договорно споразумение за кръстосано нетиране на продукти, посочено в член 295, буква в).

2. Когато предоставянето на обезпечения, свързани с договори за деривати, намалява размера на активите съгласно приложимата счетоводна рамка, институциите сторнират това намаление.

3. За целите на параграф 1 институциите могат да приспадат получения от контрагента вариационен маржин в парични средства от частта от стойността на експозицията, представляваща текущата разменна стойност, доколкото съгласно приложимата счетоводна рамка вариационният маржин не е бил вече признат като намаление на стойността на експозицията и когато са изпълнени всички следни условия:

- а) за сделки, които не са обект на клиринг чрез КЦК, паричните средства, получени от получаващия контрагент, не се отделят;
- б) вариационният маржин се изчислява и обменя ежедневно въз основа на пазарна оценка на позиции в деривати;
- в) полученият вариационен маржин в парични средства е в същата валута като валутата на сетълмента на дериватния договор;
- г) Обмененият вариационен маржин е цялата сума, която би била необходима за пълно погасяване на пазарната експозиция в деривата при спазване на прага и минималния размер на прехвърляемите средства, приложими към контрагента;
- д) дериватният договор и вариационният маржин между институцията и нейния контрагент по този договор са обхванати от единично споразумение за нетиране, което институцията може да третира като намаляващо риска в съответствие с член 295.

За целите на първа алинея, буква в) когато дериватен договор е предмет на квалифициращо рамково споразумение за нетиране, валута на сетълмента означава всяка валута на сетълмент, посочена в дериватния договор, пораждащото основното задължение рамково споразумение за нетиране или приложението за кредитната подкрепа към рамково споразумение за нетиране.

Когато, съгласно приложимата счетоводна рамка, дадена институция признава вариационния маржин в парични средства, изплатен на контрагента, като актив (вземане), тя може да изключи този актив от мярката за експозиция при условие че са изпълнени условията по букви а)–д).

4. За целите на параграф 3 е приложимо следното:

- а) приспадането на получения вариационен маржин се ограничава до положителната част от стойността на експозицията, представляваща текущата разменна стойност;
- б) институция не може да използва получен вариационен маржин в парични средства за намаляване на потенциалната бъдеща кредитна експозиция, включително за целите на член 298, параграф 1, буква в), подточка ii);

5. За издадените кредитни деривати институциите включват в стойността на експозицията, в допълнение към предвиденото в параграф 1 третиране, посочените в издадените кредитни деривати ефективни условни стойности, намалени с всички отрицателни изменения в справедливата стойност, включени в капитала от първи ред по отношение на издадения кредитен дериват. Получената стойност на експозицията може да бъде допълнително намалена с ефективната условна стойност на закупен кредитен дериват върху същото референтно лице, ако е изпълнено всяко от следните условия:

- а) за кредитен дериват върху задължения на едно лице, закупените кредитните деривати трябва да бъдат върху едно референтно лице, което е със същия или по-нисък ранг от базисното референтно задължение по издадения кредитен дериват и кредитно събитие за референтния актив с по-висок ранг би довело до кредитно събитие за актива с по-нисък ранг;
- б) когато институцията закупува защита за група референтни лица, закупената защита може да компенсира продадена защита за група референтни лица само ако групата референтни субекти и нивото на подчиненост в двете сделки са идентични;
- в) остатъчният срок до падежа на закупения кредитен дериват е равен на остатъчния срок до падежа на издадения кредитен дериват или по-голям от него;
- г) при определяне на стойността на допълнителната експозиция за издадени кредитни деривати условната стойност на закупения кредитен дериват се намалява с всяко положително изменение на справедливата стойност, което е било включено в капитала от първи ред по отношение на закупения кредитен дериват;
- д) за продукти, разделени на траншове, закупеният като защита кредитен дериват е по референтно задължение, което е равно по ранг на базисното референтно задължение на издадения кредитен дериват.

Когато условната стойност на издаден кредитен дериват не е намалена с условната стойност на закупен кредитен дериват, институциите могат да приспадат индивидуалната потенциална бъдеща експозиция на посочения издаден кредитен дериват от общата потенциална бъдеща експозиция, определена съгласно параграф 1 от настоящия член, във връзка с член 274, параграф 2 или член 299, параграф 2, буква а), както е приложимо. В случай че потенциалната бъдеща кредитна експозиция се определя във връзка с член 298, параграф 1, буква в), подточка ii), брутната потенциална кредитна експозиция (PCE_{gross}) може да бъде намалена с индивидуалната потенциална бъдеща експозиция на издадени кредитни деривати без корекция на коефициента нето/бруто (NGR).

6. Институциите не намаляват ефективната условна стойност на издаден кредитен дериват, когато купуват кредитната защита посредством суап за обща доходност, и отчитат нетните постъпления по сделката като нетен доход, но не отчитат съответното намаление в стойността на издадения кредитен дериват, отразена в капитала от първи ред.

7. В случаите на закупени кредитни деривати от група референтни субекти институциите могат да признаят намаление съгласно параграф 5 по издадените кредитни деривати по отделни референтни лица само ако купуваната защита е икономически еквивалентна на купуване на защита отделно за всяко отделно лице в групата, когато институцията закупува кредитен дериват за група референтни лица, тя може да признае намаление за група издадени кредитни деривати само когато групата референтни субекти и нивото на подчиненост в двете сделки са идентични;

8. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член институциите могат да използват метода по член 275, за да определят стойността на експозицията по договорите в точки 1 и 2 от приложение II, само ако използват този метод и за определяне на стойността на експозицията по тези договори с цел спазване на капиталовите изисквания по член 92.

Когато институциите прилагат метода, описан в член 275, те не трябва да намаляват мярката за експозиция със сумата на получения вариационен маржин в парични средства.

Член 429б

Надбавка за кредитен риск от контрагента за репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки

1. В допълнение към стойностите на експозицията по репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които са задбалансови позиции в съответствие с член 429, параграф 5, институциите включват в мярката за експозиция надбавка за кредитен риск от контрагента, определена в съответствие с параграф 2 или параграф 3 от настоящия член, както е приложимо.

2. За целите на параграф 1, за сделки с даден контрагент, които не са предмет на рамково споразумение за нетиране, отговарящо на условията по член 206, надбавката (E_i^*) се определя за всяка отделна сделка по следната формула:

$$E_i^* = \max\{0, E_i - C_i\}$$

където:

E_i е справедливата стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагент по сделка i ;

C_i е справедливата стойност на паричните средства или ценните книжа, получени от контрагента по сделка i .

3. За целите на параграф 1, за сделки с даден контрагент, които са предмет на рамково споразумение за нетиране отговарящо на условията по член 206, надбавката за тези сделки (E_i^*) се определя за всяко отделно споразумение по следната формула:

$$E_i^* = \max\left\{0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i\right)\right\}$$

където:

E_i е справедливата стойност на ценните книжа или паричните средства, отдадени в заем на контрагент за сделките, които са предмет на рамково споразумение за нетиране i ;

C_i е справедливата стойност на паричните средства или ценните книжа, получени от контрагента, които са предмет на рамково споразумение за нетиране i .

4. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, институциите могат да използват метода, предвиден в член 222, при спазване на 20 % долна граница за приложимото рисково тегло, за определяне на надбавката за репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които са задбалансови позиции. Институциите могат да използват този метод само тогава, когато го използват също и за определянето на стойността на експозицията по посочените сделки за целите на спазването на капиталовите изисквания по член 92.

5. При осчетоводяване на продажбата по отношение на репо сделки съгласно действащата счетоводна рамка, институцията сторнира всички свързани с продажбата счетоводни статии.

6. Когато институция действа като посредник между две страни в репо сделки, сделки по предоставяне или получаване в заем на ценни книжа или стоки, трансакции с удължен сетълмент и маржин заемни сделки, включително тези, които са задбалансови позиции, се прилага следното:

- а) когато институцията предоставя обезщетение или гаранция на клиент или контрагент, ограничени до всякаква разлика между стойността на ценните книжа или паричните средства, които клиентът е дал в заем, и стойността на обезщетението, предоставено от кредитополучателя, тя включва в мярката за експозиция единствено надбавката, определена в съответствие с параграф 2 или параграф 3, в зависимост от случая;
- б) когато институцията не предоставя обезщетение или гаранция на никоя от участващите страни, сделката не се включва в мярката за експозиция;
- в) когато от икономическа гледна точка експозицията на институцията към базисните ценни книжа или парични средства по сделката надвишава експозицията, покрита от надбавката, тя включва в мярката за експозиция също и експозиция, равна на пълната стойност на ценните книжа или паричните средства.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 10 октомври 2014 година.

За Комисията
Председател
José Manuel BARROSO
